

योगधारणयासोमसूर्यादिधारणयासंतापशैत्यादीन् आसनैर्वायुधारणाऽन्वितैर्वातादिरोगान् तपोमंत्रौषधैः पापग्रहसर्पादिकृतान् ॥ ३९ ॥ ममा
नुध्यानादिभिः कामादीन् योगेश्वरानुवृत्त्यादंभमानादीन् हन्यात् ॥ ४० ॥ अन्येतुदेहसित्थ्यर्थमेवैतत्सर्वकुर्वन्ति तद्वृषयति केचित्पुनरेतैरन्यैश्चोपा
यैर्देहमेवसुकल्पंजरारोगादिरहितं वयसितारुण्येस्थिरं चकृत्वा अद्वंद्वपरकायप्रवेशादिसिद्धयेतत्तद्धारणारूपं योगं युंजन्ति नतुज्ञाननिष्ठारूपम् ॥ ४१ ॥
कुशलैः प्राज्ञैः आदरणीयं न भवति वनस्पतिवदालैवस्थायी शरीरं तु फलवन्मन्त्रश्चरमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ ननु क्वचित्समाध्यंगत्वेनापि प्राणायामादियोगे कि
यमाणे जरारोगाद्यभावो दृश्यते सत्यं तथाऽपि समाधिमुत्सृज्य न तत्र सज्जेतेत्याह योगमिति तत्तां देहसिद्धिं न श्रद्धायात् न विश्वसेत् ॥ ४३ ॥ तदेवं विघ्न

योगधारणयाकांश्चिदासनैर्धारणान्वितैः ॥ तपोमंत्रौषधैकांश्चिदुपसर्गान्विनिर्दहेत् ॥ ३९ ॥ कांश्चिन्ममा
नुध्यानेन नामसंकीर्तनादिभिः ॥ योगेश्वरानुवृत्त्यावाहन्यादशुभदांश्छिनैः ॥ ४० ॥ केचिद्देहमिमं धीराः सु
कल्पं वयसि स्थिरम् ॥ विधाय विविधोपायैरथ युंजन्ति सिद्धये ॥ ४१ ॥ न हितकुशलादृत्यं तदायासोऽत्यपार्थ
कः ॥ अंतवत्त्वाच्छरीरस्य फलस्येव वनस्पतेः ॥ ४२ ॥ योगं निषेवतो नित्यं कायश्चेत्कल्पतामियात् ॥ तच्छ्रद्ध
ध्यान्मतिमान् योगमुत्सृज्य मत्परः ॥ ४३ ॥ योगचर्यामिमां योगी विचरन्मद्व्यापाश्रयः ॥ नांतरायैर्विहन्ये
त निस्पृहः स्वसुखानुभूः ॥ ४४ ॥ इति श्रीभागवतं एकादशस्कंधेऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७३ ॥ उद्ध
व उवाच सुदुस्तरामिमां मन्ये योगचर्यामनात्मनः ॥ यथाऽजसा पुमान् सिद्धोत्तमे ब्रूह्यं जसाऽच्युत ॥ १ ॥

प्रतीकारैर्योगं कुर्यादित्युक्तं मच्छरणस्य तु न विघ्नशंकाऽपीत्याह योगचर्यामिति विचरन् स्वसुखे अनुभूतनुभूतिर्यस्य सः स्पृहामूला हि विघ्नाः सा च मद
पाश्रयस्य निवर्ततेऽतोऽतरायैरविहतः स्वानंदपूर्णो भवतीति समाहृत्य स्वयोगं तु समस्तोपनिषद्सम् सख्ये मुख्यतमां भक्तिमुक्तौ पुनरुपादिशत् ॥ ४४ ॥
इत्येकादशोऽष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ऊनत्रिंशेतुयः पूर्वं विस्तरेण निरूपितः भक्तियोगस्तमेवाह स्व
भक्ताय समासतः ॥ १ ॥ अतिक्लेशमिवा लक्ष्ययोगे सगैकसंपदि सुखोपायं पुनः कृष्णमुद्धवः परिपृच्छति ॥ २ ॥ अनात्मनः अवशीकृतमनसः अंज
सा अप्रयासतो यथासित्थ्येत्तत्तथा यद्वा अंजसा सुबोधं यथा तथा मे ब्रूहि ॥ १ ॥